

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXII.

ZATURDAG den 15den FEBRUARY 1834.

N. 7.

De Toekomst van Europa.

„... Der mensch, der zur schwankender Zeit auch schwankend gestant is,
„Der vermehret das Uebel, und breitet es weiter und weiter,
„Aber wer fest auf dem Sinne beharrt, der bildet Welt
„Und gedächte Jeder wie ich, so stünde die Macht auf
„Gegen die Macht, und wir erfreuten uns alles des Friedens.“
GÖTTE.

Het tegenwoordige is de vrucht van het verledene, maar tevens bevat het de kiem van het toekomstige. Het zijn dus geene droomen van een' dwaper, geene magt-spreuken van een' waanzinnige, die met vermetele hand den sluier wil opligten, waarmee de Opperbestuurder des Heils als Zyne daden en besluiten aan ons kortzigtig oog onttrekt; maar het zijn ernstige overwegingen en treurige vooruitsigten van een' opmerksamen waarnemer der lotgevallen van zynen leeftijd, die men hier verwachten moet.

De toekomst van Europa is een' raadsel, dat door haar voorspelde gevolgen wijzen; zy blijft echter waar. Zy is evenzeer zeker als de voorzeggung van den Arts, die ook falen kan, niet omdat de wetenschap ijdel, maar omdat hy, die voorspelt, een mensch, en het leven kort en de kunst lang is.

Wil men een bewijs? O! er klinkt ons eene stem in de ooren... Mogt men die stem nog hooren, nadat de mond, die zoo sprak, thans reeds verstomd is in het graf! De woorden van den edelen Vaderlander die myns zwakke taal vervangen en tot inleiding verstrekken myner beschouwingen, zullen bevestigen hetgeen ik beweerd: „er bestaat eene Profetie der Geschiedenis.

„Het is waar, traktaten zijn geteekend: wederkeerige waarborging van den tegenwoordigen staat van zaken is de geest van byna alle staatkundige overgankelen; een Heilig Verbond tusschen byna alle de Vorsten van Europa is gesloten, waarbij begrip van de toekomst, die, getrouw in acht genomen, eenen eeuwigen vrede aan de afgematte Volken van Europa moeten verzekeren. Maar, hoegeel dit ook zyn moge, het is op verre na niet genoeg.

„Ook de heilige verbonden staan en vallen dikwyls met eenen enkelen Vorst, die er de ziel van uitmaakt. Beroemden, zoo als wy die gezien hebben, worden niet door kabinetten en traktaten geregeld. De brandstoffen liggen hier niet, gelijk by gewone oorlogen, in de botsende belangen der regerende Huisen; zy liggen in de openbare meening der volken, in den inwendigen toestand der Natien: en het eenige, waarop hier alles aankomt, is de vraag: of die brand-

stoffen wezenlyk gezegd kunnen worden te hebben uitgewoed?

„Laten wy dan nu onvooringenomen zien, welk onmiddelyk uitzigt op bestendige kalmte die inwendige stand der zaken zoo wel, als der meeningen, ons opent...

„En waar wendt zich dan ons oog onwillekeurig eerder heen, dan naar datzelfde Frankryk, hetwelk nu, dertig jaren lang, de krater geweest is, waaruit alle verwoesting en woeling over Europa verspreid hebben? Wat vraag doet men zich eerder, dan deze: of nu wezenlyk van dat Frankryk de rust van Europa niets meer te vreezen heeft?

„Maar hoeveel is niet dadelijk reeds hier, dat het uitzigt verduistert! Vredelievend is ongetwyfeld, het karakter des regerenden Konings (*); vredelievend is misschien de bedoeling van het tegenwoordige Ministerie; maar het is niet Frankryks Regering, het is Frankryk zelf, waarop wy het oog moeten vestigen. En dan—? Ik bewonder de talenten van hen, welke, om hun Vaderland van het drukken en rookende van eenen middelen van overreding ter hand nemen, om BOUNAPARTE alleen als de oorzaak van alle ellende, en dus ook zynen val als geoorloofde waarborg van eenen bestendige rust, af te schilderen; maar, ook op het gevaar af, van even als CASSANDRA door de geruste en juichende Trojanen beklagd of bespot te worden, moet ik het zeggen: op nieuw staat Europa bloot, om het slag-offer van woorden te worden.

„Eridimas blandis, quorum illis copia, verbis.“
Op nieuw staat Europa bloot, om het slag-offer van woorden te worden! Zoo schreef, in 1816, JAN MELCHIOR KEMPER. Helaas! zyne voorspelling is niet ijdel geweest. Reeds veertien jaren later zag men de Groote Natie (!) bare Vorsten verdrijven, de verdragen als rag verscheuren, een' nieuwen Vorst uit den stam van ORLEANS ten troon heffen, de grondwet volgens de begrippen der vroegere omwenteling wijzigen, en oproerkraaiers en onruststokers als loffelyke burgers vereeren!

En wat was nu het gedrag der overige Gouvernemenen? De volken, niet dan onvolkomen met de toedragt der zaken bekend, tegen een' dwepzicken Vorst en zynen geestelyken sleep vooringenomen, juichten die woelingen toe; de Vorsten zagen het aan, en zwegen; neen als waggende reeth de grond onder hunne voeten, reikten zy de hand aan het nieuwe Fransche bestuur, van welks erkenning zy hunne eigene veiligheid afhankelijk waanden. Ziet daar Frankryk in 1830! Vergelykt het met Frankryk in 1815!

De eenige overwinning der Groote Natie volgde nu op de andere. Het zedeloos

(*) LODEWYK XVIII.

Belgie, nooit in rust dan onder den yzaren arm van den wereldwinger, een samen-raapsel van volk, dat nooit een eenig verband had, waarmee de traktaten der Vorsten hetzelfde vyftien jaren vroeger aan ons Vaderland verbonden hadden. Onze nationale geest maakte de afscheiding gemakkelijk. Wy verloren een land, dat wy nooit begreep hadden, maar dat ons was opgedrongen. Welke intuïtief van de oproerige gewesten als onbeheerd goed aan te merken; wel verre van een edelen, stand vastigen Vorst, die, omstreeft door een trouw volk, zich als dam opwierp tegen den alles medesteden stroom, régt te laten wederkeren, wordt de onafhankelykheid en onbeheerbaarheid van den nieuw ontstane Staat door dezelfde Vorsten erkend, die tot wederkeeringe waarborging van den Staat van Europa zich vroeger verbonden hadden.

Frankryk sluit zich aan Engeland aan tot een verschrikkelyk verbond. De vryheid, de onafhankelykheid der Staten wordt een hersenschim. Men erkent slechts het régt van den sterksten; men schakelt zich zelfs niet aan de eene of andere van staatkundige handelingen te erkennen. Een nieuw, ongehoord régt ontstaat; het is het régt van opstand!

De brandstoffen hebben niet uitgewoed. De Fransche omwenteling in het laatst der vorige eeuw was eene vrucht van vroegere gebeurtenissen. Die omwenteling was lang voorbereid. Zy moest vele misbruiken wegnemen, vele instellingen verbeteren, vele oude begrippen doen vervallen. Maar tegens moest zy vele droomen verdriven. Frankryk was niet geschikt voor eene Republiek en niet geschikt voor echte vryheid, omdat het niet zedelyk genóeg was om verbod voor de wetteloos te hebben. Slechts de Staten der Oudheid, waar de wet onbepaald gehoorzaamd werd, hebben langdurig hunne instellingen bewaard. De Fransche ydelheid en waan wilden aan geheel Europa de wet voorschryven. Een stoutmoedig veroveraar, door de natuur tot de grootste ondernemingen bestemd, maakt zich meester van het bestuur van Frankryk, en voert Frankryks zeggende bende door en tegen geheel Europa aan. De oorzaken van innerlyke beroeringen werden als gedempt door de buitenlandsche veroveringen. Europa zelf streed voor eigen behoud. De zuurdeesem der omwenteling had niet uitgegist. Sinds de Fransche omwenteling der vorige eeuw is een nieuw geslacht van menschen ontstaan. Hetgeen vóór vyftien jaren onmogelyk was, is thans mogelyk. Vryheid en Gelykheid zijn zulke schoone woorden; hoe ligt vinden zy een' weerklank in de harten van jeugdige, onervaren menschen! Misslagen der regeringen, (en welke regering was ooit vry van misslagen?) bestaande of gewaande gebreken worden opgezocht en breed uitgemeten. Eerlooze dagbladschry-

vers misleiden den grooten hoop, en eene algemeene gisting ontstaat, die zich, als eene besmettelijke ziekte, van de Seine tot aan den Tiber en den Weichsel uitbreidt.

De kolossale van Ruslands beheersche dempt den Poolschen opstand. De laatste schaduw van Polens onafhankelijkheid verdwijnt op de gevallen muren van Warschau. Te dikwerfrees heeft de ondervinding ons geleerd, hoe onvolkomen de dagbladen ons van de ware toedracht der zaken onderrigten. Het zou vermetel zijn, den Poolschen opstand met den Belgischen gelijk te stellen; meer dan vermetel, onregtvaardig en onbillijk zou het zijn, der Poolse Natie, als Natie beschouwd, eene vaderlandsliefde te ontzeggen, die duurgekochte overwinning der Russen met bloed in de geschiedenis der menschheid heeft aangetekend. Waar is hier eenige gelijk met de laffe, veranderlijke daden der Belgen?

Intusschen, waarin ook de Poolse opstand met den Belgischen verschillen moge, hierna komen beide overeen, dat zy den Franschen invloed zijn angevuurd. Rusland heeft Polen tot zijn gebied terugdragt; maar dat in Frankrijks hoofdstad zich vereenigingen vormden, om de Poolse natie te ondersteunen; dat de man, die LOUWYK PHILIPS op den troon getolpen heeft, openlijk als voorvechter der Poolse revolutie is opgetreden (†), dit heeft Rusland moeten aanzien, en heeft gezegen!

Alle gebeurtenissen, sinds die eeuwige merkwaardige, duigenaamde groote Julidagen, vertoonen ons, in de handelingen der kabinetten, twee werkende beginsels. Het eene is dat van de overmagt en eigen belang aan de zijde van Frankrijks en Engeland; het andere, dat van vrees aan de zijde der zoogenoemde Noordsche Mogendheden. Toen, na vruchteloze onderhandelingen, onze edele koning, vertrouwend op de regtvaardigheid zyner zaak, het zwaard aangordde, om bilijke voorwaarden van scheiding van België af te dwingen, rukt eene Fransche legermacht België binnen en sluit den voortgang onzer overwinnende helden. Toen later onze Vorst, zich op vroeger voordrachten beroepende, het nog in onze magt zynde kasteel van Antwerpen als een onderpand van eerlijken vrede wilde behouden, ontvingt hem Frankrijk dien steun, en overweldigt de in de pijn en asch verkeerde vesting. Engeland spaart met Frankrijks zamen, en ontzet ons land, door een verraderlijken roof aan onze koopvaas. Rusland, Pruisen, Oostenrijk dien het aan, keeren het af, en zeggen!

Is het wonder, dat thans straffeloos de Grote Natie baren afgod op nieuw aanblijft, en zichzelf vereent in dien rusteloozen veroveraar, wiens standbeeld op de zijde aan Frankrijks overwinningen toegewijst, weder is opgericht? Europa ziet het aan, en zegt!—Ziet daar Frankrijk in 1833! Ziet terug op het Frankrijk van 1815! Vergetijkt en oordeelt!

Fransche invloed beheerscht Zwitserland; Fransche en Engelsche staatkunde zal de ingevalen van Portugal regelen; Portugal overtuigt voor Engeland, wat België voor Frankrijk is, en Zwitserland wordt het bolwerk der Fransche vrijheids dwingelandy, of het middelpunt van nieuwe beroeringen, die geheel Europa bedreigen.

En zoo deze staat van zaken nog eenigen tyd voortduurt, welke zal dan Europa's toekomst zijn?

Frankrijk behoeft geene overwinningen, door de wapenen behaald. Het kan door zynen zedelyken invloed eene onberekenbare omwenteling in geheel Europa veroorzaken. Sinds de verdrijving van den ouersten tak der BOURBONS, heeft het waargrip meer en meer veld gewonnen, dat de stryd, die in 1813 en 1815 tegen Frankrijk gevoerd werd, eene bevestiging van het oude, eene zegenaar van de beginselen van obscurantismus op liberale deoogde. In Duitschland is alles gerend tot groote omkeeringen. Welken zullen de hoopen wagen, en op de puinen der Staten zal eene nieuwe Fransche heerschappij in Europa ontstaan. Men zegge niet, dat het slechts enkelen zijn, die woelingen veroorzaken; bykans alle omkeeringen werden

door enkelen veroorzaakt. De groote hoop laat zich medeslepen, en de stem der bezadigden wordt gesmoord.

Eerst dan, wanneer eene nieuwe Fransche overheersching in Europa ontstaan is, zullen de volken uit den zwijmel ontwaken, en de tweede worstelstryd van Europa tegen het geweld eener overmoedige Natie zal aan ons nageslacht, God geve het! eenen duurzamer Vrede schenken, dan de eerste.

Het moge troostrijk zijn, en het is dit inderdaad, te gelooven, dat een oppermagtig Wereldbestuurder alle uitkomsten regelt, en dat het tegenwoordige kwaad zal uitloopen op eindelijk geluk; maar niemand kan toch den wensch onderdrukken, dat hy zelf in dat geluk nog deele, of dat het onheil, hetgeen te wachten staat, mogt worden afgewend. Is er dan iets in staat, dien noodlottigen loop der zaken te voorkomen?

Er zijn menschen, voor wie de stem der ondervinding onverstaanbaar is; er zijn Vorsten en volken, die voor de stem der Geschiedenis, de groote ondervinding van het menschelyke geslacht, doof zijn.—Slechts door de hevigate en smartelyke prikkels kunnen sommige krauken uit den doodelyken sluimer opgewekt en tot bewustheid gebracht worden. Voeten van Europa! dat gy onze regtvaardige zaak niet acht, weten wy sinds lang; dat gy het voor vrijheid, echte beschaving en onafhankelijkheid grootmoedig strydtend voorgeschicht in het onverbasterd nageslacht mist kent en hoort, toonen uwe daden. Maar by uw eigen belang, by het behoud uwer troonen bezweren wy U, laet de tuimelgeest der omwenteling ons niet straffeloos de wet voorschryven! Nog is het tyd, de Hydra te verpletten; weldra is het voor alyd te laat! Maar gy aarzelt... gy zult niet?... Eerlooze Staatsdienaars!—Voor het Hollandsche bloed, dat, van eene opoffering af, die aan de daden der Oudheid herinnert, tot aan den val van Antwerpens Citadel, vergoten is, dagen wy U, U eerlooze Staatsdienaars! voor den regterstoel des Almachtigen en voor de regaank der nakomelingschap! Maar, gy geiooft veellicht aan geenen Wereldbestuurder; gy gelooft immers aan geene eeuwigheid en aan geenen roem by het nageslacht! Welnu, de dag der wraak komt—de dag der wraak komt!—weldra zegeviert de Fransche Natie over het ongelukkige, misleide en slecht bestuurde Europa!

En welk lot staat ons, Nederlanders, te wachten? Ach! mogen wy het geschokte Europa niet beveiligen voor de Fransche overheersching; is het ons niet gegand, den gang der gebeurtenissen te leiden of tegen te houden; konden wy dan althans, in den edelen stryd voor nationale onafhankelijkheid en de vrijheid der volken, als eerste offers vallen, gelyk LEONIDAS met zyne driehonderd Spartanen!...

Gouvernements Secretary,

Curaçao den 14den February 1834.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 22 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Onzen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenoemde fransche brood van den voormelden prys, een onee minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16den Maart 1834 is vastgesteld. De 1ste Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

Gouvernements Secretary,

Curaçao den 7 February 1834.

HIERBY wordt van wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie bekend gemaakt dat by hoogerzelve dispositie dd. 3 dezer No. 68, de Klerk van den 2 rang G. Schotborgh cz. uit die betrekking is ontslagen en de Heer C. R. Quast, onder approbatie van hooger hand benoemd is tot Klerk van den 3 rang. De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

Gouvernements Secretary,

Curaçao den 14 February 1834.

HIERBY wordt bekend gemaakt dat by dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie, dd. 10 dezer, No. 79, de Wykmeester van de 2de Wyk aan de Overzyde G. Schotborgh cz. ontslagen en in deszelfs plaats benoemd is de Heer John Schoonwouf.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

ALZOO ADRIANUS DE GORTER, in kwaliteit als Gemagtigde van JOHN HELLYER, te Puerto Cabello, zich aan den Raad van Politie alhier verhoogd heeft met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor den aan genoemden JOHN HELLYER in eigendom aankomenden slaaf PHILIP NERO, zoo is het dat de gemelde Raad van Politie goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die oening regt of pretentie op den genoemden slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen of Couranten zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarie aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van manumissie verleend worden.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary des eilands Curaçao, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris post,

H. KIKKERT.

Den 14 February 1834.

OPROEPING.

DE zitting van Directeur in Rade van Politie tot het aanhooren der bezwaren van de genen welke voor het één perCent Patentregt over het vierde kwartaal des voorleden jaars zijn aangeslagen, op voorleden Woensdag den 12 dezer plaats gehad hebbende, worden die belastingschuldigen by deze aangemaand om hunne rekeningen voor dat middel zonder verwyf te komen voldoen, waardoor en kosten en moeite zullen kunnen gespaard worden.

De Algemeene Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 14 February 1834.

WAARSCHUWING.

DE Commissaris van Politie ad-int., belast met het Publiek Ministerie, verwittigt by deze nadervolgens daartoe van hooger hand bekomen last, elk en een iegelyk dat voortaan ten allerstrengste zal worden gewaakt tegen de overtreders der navolgende Publicationen, als:

1. Die van Gouverneur en Raden van Politie dd. 22 April 1817 gearresteerd en den 28 daaropvolgende gepubliceerd, inhoudende dat de muren der huizen en andere gebouwen in het Stads District voortaan niet meer met wit zullen mogen gepleisterd of gewasschen worden.
2. Die van Gouverneur en Raden voormeld dd. 16 Maart 1820 gearresteerd en den dag daaropvolgende afgekondigd, betrekkelijk het verbod om op Zon en Feestdagen te werken, te tappen onder de Godsdiensstoering en wat verder by dezelve Publicatie is bepaald.

De voorz. ambtenaar vermaant by deze ten sterkste elk en een iegelyk, om de by die Publicatie vastgestelde verordeningen striktelyk nateleven, ten einde niet te vervallen in de boeten en verdere penaltiteiten waarmede dierzelfe overtreders worden bedreigd.

De Commissaris voormeld,
C. C. RÖMER.

Curaçao den 14 February 1834.

De Curaçaosche Loterij.

DE Heeren Jb. DE JEPS. NAAR en ELIAS CURIEL Directeuren der Curaçaosche Loterij, maken hierby aan het publiek bekend dat zy van voornemen zijn, om op den 23sten February aanslaande de 1ste Klasse der Loterij te trekken. Zy hopen dat de genen welke zich verbonden hebben voor nummers uit te kiezen, dezelven zullen komen afhalen en betalen, ten einde de Directeuren voornoemd van de onaangename verplichting te bevryden, om die trekking weder uitstellen.

Curaçao den 31sten January 1834.

DE ondergeteekende brengt hierby ter kennis van het geëerde Publiek en van zyne Vrienden in het byzonder, dat hy zyne woning verplaatst heeft in de Willemstad breede straat, noordzyde, huis No. 169.

I. A. DE LIMA.
M. D.

Curaçao den 1ste February 1834.

L Y S T

van de ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert de laatste week.

Elena Cruz.
Bn. Jesurun Junior.
David N Torres.
Jacob de Joseph Curiel.
Jose Yqn. Zavala & Zarraga.
Weldermina De Castro.
Domingo Delgado Linarez.
M. J. Brrows.
Jose Cruz de Altuna.

Curaçao den 14den February 1834.

De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary, belast met de waarneming der attributen van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

Publieke Verkoop.

DE PLANTAGIE GENAAMD
S T. CATHARINA,
E N
T W E E S L A V E N

Zullen op MAANDAG, den 17den dezer, ter Weerskamer alhier, by Publieke Opveiling op zeer voordelige voorwaarden, verkoegt worden.

Namens het College der Wees Onbeheerde en Desolatie Boedel Kamer.
G. VOS.

Den 1sten February, 1834.

(†) LAFAYETTE, zoo als men weet, President du Comite Polonais et premier Grenadier de la Garde Nationale Polonaise.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklard sedert onze laatste
INGEKLAARD—FEBRUARY.

8. golet Amable Lucia, Reyes,
— Maria, Marconier,
— Eagle, Briché,
— Gran Maria, Jones,	Maracaybo
Coro
St. Thomas
Maracaybo
10. — Rosa, Walter,
bark General Boras Arrena,	dito
Coro
11. — Margarita, Brunow,
boot No. 8, Blyde,
golet Dorothea, Hart,	Coro
Bonaire
dito
13. — Mercurio, Martinez,
— Amazona, Roljes,
— Abeona, Evertsz,	Rio de la Hacha
Pto. Cabello
Bonaire
14. bark Dolores, Fernandez,	Coro
- UITGEKLAARD—FEBRUARY.
11. bark Jose Maria, Penso,
— Maria Francisca, Dinero,
— Eagle, Briché,	
12. — Araba Pakket, de Jongh,	
13. — Mercurio, Martinez,
— Aurora, de Haseth,	
14. — Delegencia, Aragon,
bark Helena, Evertsz,	

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

FEBRUARY 1834.

N. M. Zaturd. den 8 ten 0 U. 29 M. 's nachts.
E. K. Zond. 16 5 U. 9 M. 's av.
V. M. Zond. 23 4 U. 28 M. 's av.

Verleden Zaterdag den 8ten deser is laatst van Puerto Cabello, binde deze haven aangekomen, Z. D. M. brik St. JAN, gekommandeerd door den kapitein lieutenant ter zee Ridder F. PALUDAN, en op Dingsdag laatstleden naar La Guayra vertrokken.

Vive la Republique, a bas les Rois is thans de kreet welke in Frankrijk gehaven wordt; en de Koning der Franschen heeft op zijne beurt in het lot van den Koning van Frankrijk gedeeld.

Verleden Zaterdag is alhier van St. Thomas de tyding aangebragt dat er in de maand December jongstleden, naar men zegt op den 22sten, eene omwenteling in Parys heeft plaats gehad, met dat gevolg dat de koning is ontroond en er eene gemeentelijke regering in Frankrijk gevormd geworden.

Wy hebben eenen brief van St. Thomas van den 3 dezer gelezen, welke die tyding aldus mededeelt:

"Er is eene Noord Amerikaansche brik van Martinique alhier aangekomen, welke de tyding mede brengt, dat er in Frankrijk eene omwenteling heeft plaats gehad; dat Lodewijk Philip is ontroond geworden en dat de koning is ontroond verklaard."

Een ander brief van St. Thomas, dien wy gelezen hebben, behest ook de tyding dezer gewichtige gebeurtenis, maar volgens denzelven zou die tyding van Barbados ontvangen zijn geworden.

Het is echter verwonderdend dat eene zoo gewichtige gebeurtenis slechts als ter loops wordt aangekondigd, zonder vermelding van eenige bijzonderheden, zelfs zonder dagteekening.

De tyding van Barbados te St. Thomas ontvangen, bevestigt dat de beide pakketten van December op dat eiland waren aangekomen, maar dat een vaartuig, hetwelk twee dagen later uit Europa was vertrokken, die tyding had mede gebracht.

In den loop dezer week hebben wy de *Falmouth Packet* ontvangen, gaande tot den 7 December. De hoofdinhoud derzelven komen hierop neder.

De zaak van Don Carlos in Spanje is bijna tot slot gekomen. Don Carlos zelf, in plaats van zich tot zijnen aanhang in Biscaye te begeven, bleef in Portugal in gezelschap van Don Miguel. De hoofden van den opstand waren het onder elkander oneens, want zy misten een punt van vereeniging. Het leger van de Koningin onder Saarsfield rukte voortwaarts, dreef de benden uit een en veroverde achtereenvolgens Vittoria, Bilbao en andere plaatsen in bezit der Carlsten. De liberalen, die door hen gevangen waren, hadden hierdoor middel om te ontkomen. De hoofden der Carlsten zijn in Frankrijk geweken, waar zy ontwapend zijn. Onder hen waren vele priesters, die rykelyk van geld voorzien waren. De hoofden der Carlsten, die in de handen der troepen van de koningin vielen, zijn als rebellen beschouwd en ter stond dood geschoten geworden. De gewoennen hebben zich naar hunne haardsteden terug begeven. Er zwerven echter nog hier en daar benden rond in het gebiet; en het zal moeijelyk vallen om hen uitteroeljen.

Vóór dat deze voordeelen in Madrid bekend waren, werd het volk ongeduldig door het langzame voortrukken der troepen van de Koningin. De minister van oorlog Santa Cruz en de Generaal Saarsfield werden verdacht gehouden van het niet wel met de Koningin te menen; ook was de minister te zacht geweest in het straffen der koninklyke vrijwilligers die in Madrid opstand hadden gemaakt. Het volk, dat zich thans ook doet gelden, eischte hun beider ontslag. Santa Cruz werd door Amarillas vervangen, die volgens het testament van Ferdinand niet in het ministerie mocht geplaatst worden en Saarsfield door Valdez, gouverneur van Carthagen, een konstitutioneel officier. De voordeelen van Generaal Saarsfield hebben echter meer neerslagtigheid dan vreugde in Madrid verwekt, wyl men vreest dat de Koningin thans niet meer noodig zal hebben om de liberalen tot vrienden te maken, en Zea Bermudez als eerste minister zal behouden.

De Koningin heeft een besluit afgevaardigd om de schouwburgen te organiseren. Hierin werd gezegd dat het toneel verlichting en beschaving aanbrengt; de priesters, die de toneelstukken buiten de gemeenschap der kerk hebben gesloten, zijn hiermede niet te vreden.

In Portugal is Don Pedro nog besteddig bezig met het beleg van Santarem; de insluiting dier stad gaat langzamerhand voort en hy hoopt deselve door withongering tot overgave te dwingen, doch de Miguelisten hebben zich er te sterk genesteld, dan dat men hoop heeft om hen gedurende den winter tot overgave te dwingen.

Tusschen Holland en België is het tot schikking gekomen om het garnizoen van Maastricht over Belgisch grondgebied te verplaatsen. Deze schikking was reeds sedert lang wenschelyk, daar het onaanvaardbaar is voor eene bezetting om meer dan drie jaren lang binnen de enge muren van een vesting ingesloten te blijven. De bezwaren van der vaart van belgische vaartuigen over de Maas, die door deze vesting heen loopt, zijn daarentegen opgeheven.

Overigens vinden de lezers eenige uittreksels uit den *Falmouth Packet* en *Globe*.

NEDERLANDEN.

Onder dagteekening van Londen 4 December, lezen wy in de *Falmouth Packet*, dat de bezwaren ten opzichte der aflossing van het garnizoen van Maastricht thans uit den weg geruimd zijn. De Koning van Holland is genoopt geweest zekere punten betreffende de vaart op de Maas, door Maastricht, toe te geven; en voor deze toegaving wordt hem wederkeering toegestaan om een nieuw garnizoen ter aanwinst, door het belgisch grondgebied te kunnen doen trekken.

Er worden voorbereidselen gemaakt om het Nederlandsche leger te verminderen. Men zegt dat een getal van 14,000 man bijna terstond zal afgedaakt worden. De Prins van Oranje staat op zijn vertrek naar St. Petersburg.

Het *Journal de la Haye* van den 22 November vermeldt dat de belgische manufacturiers hevig klagen over den tegenwoordigen vervallenden toestand van hunne zaken.

Te Amsterdam wordt er door een nieuw genootschap een manufactuur opgericht om door machinerie katoen te spinnen. Deze onderneming heeft de goedkeuring en de bescherming van den Koning der Nederlanden mogen erlangen, die eenige aandelen in dezelve neemt. Ter instandbrenging van dezelve wordt er eene hoofdsom van 150,000 Guldens vereischt, te heffen in aandelen van f 3000 elk aandeel.

SPANJE.

Naar luid van depechen van Madrid, gedagteekend den 24 November, is Generaal Saarsfield in het bevel over het Spaansche leger vervangen geworden door Generaal Valdez, een aanhanger van de konstitutionele party en die voormaals het bevel over Carthagen (in Spanje) gevoerd heeft. De konstitutionele party heeft zoodanig voor het ontslag van den Generaal Saarsfield aangedrongen, dat de Koningin Regentesse het raadzaam geoordeeld heeft, te moeten toegeven. De Generaal Valdez heeft zich, op den 19 November van Ma-

drid op reis naar Burgos begeven, om het bevel der troepen over te nemen. Hy is bekend als een bekwaam en geestvol krygsman.

De tydingen der door den Generaal Saarsfield op de insurgenten behaalde voordeelen hebben de gewoonden in Madrid zeer doen bedaren en den Heer Zea in zijnen post versterkt. Don Carlos is thans stil en zijne zaak wordt als verloren beschouwd.

Er was nog in Madrid geen antwoord van Don Miguel ontvangen op de door de Koningin Regentesse aangeboden bemiddeling.

Een brief uit Madrid van den 27 November, behest het volgende:—

"Er worden in Valencia drie benden opgericht, maar de voornaamste er van is in het kasteel van Morella door eene afdeeling troepen van 600 man, onder het bevel van Generaal Bielon, Gouverneur van Tortosa, ingesloten."

"Het schijnt dat Generaal Rodit eenen marsch heeft gerigt naar Fuentes de Onore, in de nabijheid van Ciudad Rodriguez, ten einde de bewegingen van Don Carlos, die, naar men zegt, op Chavez, nabij de grenzen van Galicia, vergezeld door Don Miguel, terug getrokken is, gade te slaan. Generaal Morillo heeft met hetzelfde doel zijn hoofdkwartier te Benavento gevestigd. Dagelyks worden hier monniken en koninklyke vrijwilligers, als deserteurs aangebragt."

(Uit de *Globe* van den 6 Dec.)

De *Indicateur* van Bordeaux van den 1 December deelt het volgende mede:—

De vlugtelingen die na de inneming van Vittoria en Bilbao, kort op de hielten achtervolgd worden door de troepen van de Koningin, komen by voortdurend op de grenzen aan. Twintig hunner hoofd officieren te paard en met zware wapenen, kwamen op den 29 November zich te Ainhoe aangeven, alwaar zy door onze voorposten ontwapend en op dienselfden dag naar Bayonne verzonden werden. Onder hen bevonden zich 3 kolonels en verscheidene officieren van de leger. Naar het zeggen van de vlugtelingen, werden de troepen van de Koningin vervolgd hen van nabij in Navarre, waar zy in wanorder vlgtende waren, in de hoop van Estella te zullen beroken.

De *Indicateur* van den 2 December behest eenen brief van Bayonne, gedagteekend 30 November, welke van dezen inhoud is.

"Overal waar de opstand zich had openbaard, heeft er eene vernieling van materieel magt plaats gehad, dat is van al de goeden die, door aanhizing van de geestelykheid of door geweld de wapens hebben opgevat. In de omliggende provincien waar het brandpunt van den opstand is geweest, bestaan er geen 300 opstandelingen; het grootste gedeelte derzelven zijn naar hunne haardsteden terug gekeerd, verfloekende de goeden die hen tot oproer opgeraid hebben; en hunne opperhoofden, die geene hoop op vergiffenis hebben, zoeken hier toevlucht te bekomen."

"De oploft der troepen van de Koningin, binnens Bilbao, heeft vele vreugde verwekt; en dadelijk na hare aankomst kwamen 150 man, tusschen den ouderdom van 18 en 40 jaren, zich aanbieden, om eene burger wacht, ter verdediging der stad tegen aanvallen van buiten, te vormen. Deze 150 man behooren tot de eerste huzaren."

"De jongste Madridsche Couranten tot den 24 November, bevatten adressen van gehuchtheid en getrouwheid aan de jonge Koningin, ingezonden door de hoofden van verscheidene godsdienstige gestichten en vooral van den Generaal van de Minima. Ook bevatten zy uitvoerige verhalen der door de Generaals Saarsfield en Armiller behaalde overwinningen."

"In het noorden van Valencia en in het zuiden van Catalonie bevinden zich nog verscheidene benden opstandelingen, doch er is geene waarheid in het berigt dat er in de stad Valencia een opstand heeft plaats gehad. De Markies d'Espeja is benoemd geworden tot Gouverneur van Madrid; en de Generaal Tacón is bevestigd in den Kapitein Generaalschap van Andalusië."

Nog iets over Portugal.

Het Koninkrijk Portugal had, in vroegeren tyd, twee grondwettige staats-instellingen.

In de Eerste plaats, namelijk, was zoodanig, de, op den ryksdag te Lamego, ten jare 1143, door den eersten Koning van Portugal, Alfonsus (Hendrik) I, in gemeen overleg met alle zyne staten, in 22 artikelen opgemaakte, grondwet, by welke de zelfstandigheid en onafhankelijkheid van Portugal werd uitgesproken, de erfelyke opvoicing der kroon en onderscheidene den adelstand betreffende regelingen werden vastgesteld. Krachtens deze Grondwet, was de troon erfelyk in afdalende mannelijke linie; ook kon 's Konings broeder de kroon erven, doch alleenlyk voor zich zelve, terwyl diens zoon, by troons-opvolging, der staten of staten toestemming moest hebben; eene Princesse dochter was wel, by ontstentenis van mannelijk oir, gerechtigd tot de troons-opvolging, edoch zy was van dit voorrecht verstoken, wanneer zy met eenen buitenlander zich in den echt begaf.

In de Tweede plaats, het Manifest der Ryksstaten van Portugal (uit de Geestelyken, den Adel en Burgerstand bestaande), van den jare 1641, waarin dezen, na Portugal's afscheuring van Spanje, ten gevolge der staatsomwenteling van 1 December 1640, het Huis van Braganza, onder troonsbestyging van Joan IV, tot wettige dynastie verklaarden, zich echter het regt voorbehoudende om tyrannische Koningen van den troon vervallen te verklaren (*). Metterdaad behielden de Ryksstaten, nog gedurende eene halve eeuw hunne byzondere voorregten, want zy hadden wezenlyk aandeel in en invloed op de regeringszaken, zelfs oorlogs-verklaring of vrede-sluiting daarvan uitgezonderd. Van tyd tot tyd, echter, werd die invloed minder, zoodat, inzonderheid ten tyde van den Minister Pombal, de Koning, zonder de Ryksstaten op te roepen, het onbepaalde en willekeurige gebied over de wetgeving, enz. uitoefende, met die beperking alleen, dat hy niet vermagt, zonder toestemming der Ryksstaten, eenige verhooging van belasting in te voeren. De laatste, wegens de troons-opvolging gehouden ryksdagen waren die van 1679 en 1697. Later heeft er nog wel in naam een Raad der drie standen (*Junta dos tres estados*) bestaan, edoch deszelfs leden waren door den koning en niet door de Cortes benoemd geworden.

Daar nu de tegenwoordige Keizer Don Pedro den naam en titel van Hertog van Braganza voert, kan het geenszins onbelangryk zyn den waren oorsprong van dit oud en doorluchtig stamhuis te leeren kennen.

Na den dood van Koning Antonio, die in 1580 overleed zonder mannelijk oir na te laten, was Portugal, onder de in dit ryk destyds heerschende verwarringen en beroerten, door Philips II met het zwaard in de vuist in bezit genomen, en uit den rei der zelfstandige, onafhankelijke Staten weggevaagd geworden. De eervolle naam dezer dappere Natie scheen onder de Spaansche heerschappy vergeten, de roem der Portugezen scheen met huane regering ten grave gedaald te zyn. De rykdommen des lands verdwenen, de namen van deszelfs helden verloren zich onder die der Spaansche legerhoofden, en deszelfs eerzucht met het storten van zoo veel neklen bloeds zoo dapperlyk veroverde Indische en Afrikaansche bezittingen, vielen van lieverlede ten buit aan Engeland, Frankryk en Holland. De namen der Gama's, Almeida's, Albuquerque's en Noronha's waren niet meer den overige volkeren tot schrik en bewondering; het vroeger zoo glorievolle Portugal verzonk in den grooten oceaan der Spaansche Monarchie.

De Spaansche Philipsen, die zich Koningen van Portugal lieten noemen, maar den intooringen van dit ryk slechts tot tyrannen waren, heerschten met yzeren scepter over dit land, en hunne Ministers verlaagden het Portugesche volk tot den slavenstand.

Zoo erlde ten jare 1621 de vierde Philips met de Spaansche kroon dit ongelukkig ryk. Hy voerde eenen bloedigen kryg tegen Oostenryk, Engeland en Holland, van welken de overzware kosten door de Portugezen, met opoffering hunner in andere werelddeelen verkregen bezittingen, moesten gedragen worden. Zy gevoelden al den last van het te toerschen juk, en Olivares, de trotsche Minister van Philips, was de beul die hen pynigde, maar ook, en wat hy niet vermoedde, die hen aanspoorde met onwederstaanbare begeerte om hunne ketenen te verbryzelen.

Den haat der, zelve door hem gehate, Portugezen tegen hunne onderdrukkers kennende, begon hy de verwyseling der natie te duchten; en ging nu zwanger van het ontwerp om haar geheel en al te gronde te rigten, doch juist daardoor, zoo als hy later met siddering erkennen moest, verhaaste hy hare verheffing.

De grooten des ryks werden door hem vernederd, den adel ontnam hy zyne voorregten, het volk beroofde hy van geld en brood, de jonge manschap des lands zond hy in vreemde staten naar bloedige slagvelden, ten einde de hoop dezer zoo ongelukkige als grootmoedige natie tot zelfs in hare kiesg heel uit te trappen. Edoch, dit alles had een gansch ander gevolg, dan datgene wat door hem er uit was berekend geworden.

Margaretha van Savoye, Hertoginne van Mantua, beoordeed destyds (1638) het Portugesche ryk, met den naam van Onder-Koningin, doch metterdaad zonder

(*) "Quand les sujets (dus luidt te dien aanzien het Manifest) sont traités tyranniquement par leurs Souverains, il est en leur pouvoir de leur ôter la couronne." En werkelijk hebben de Ryksstaten de Koningen Sanctius II, Philippus IV en Alfonsus VI, om hunne wettigheden, van den troon vervallen verklaard.

eenige hoe ook genaamde magt in handen te hebben; slechts den prachtig klinkenden titel voerde zy, de werkelijke heerschappy beruiste in handen van Miguel Vasconcello, een geboren Portugees, die, wel is waar, den ledigen titel van Geheim-Sekretaris voerde, doch metterdaad regerend Minister of Beheerscher des Ryks was. Hy was een gunsteling van den Hertog Olivarez, die hem tot zyne oogmerken bruikbaar vond, en hem zyn onbepaald vertrouwen met zyne magt geschonken had. Deze ruwe trotsche laaghartige gierigaard perste met ongehoorde gevoelloosheid, zyne landgenooten de geldsommen af, welke de Spaansche Minister uit het ryk deed heffen. Hy zelf zong met nimmer verzadigde teugen het land uit, verdeelde deszelfs voornamen en ryke burgers, onzenuwde de magt des adels, stelde zich gewillig dienstbaar aan de schande en aan den minister, en werd algemeen gehaat en vervloekt.

Olivarez achte in zynen post zich zelve, als ook zyn stelsel genoegzaam bestendigd. Het Huis van Braganza, echter, Don Joan, Hertog van dien naam, door zyne geboorte het naaste tot den troon van Portugal gerechtigd, was hem, op den door hem ingeslagen weg, de grootste steen des aanstoots, welken hy nimmer vermogt uit den weg te ruimen.

Don Joan leefde, naar zyne byzondere begeerte, als vergeten burger, te Villa-Visosa, scheen zich in het geheel niet met de staats-aangelegenheden te bemoeien, en bragt zyn leven in verstrooyingen, feesten en vrolykheid door, zonder eenen enkelen stap te doen, die hem in Spanje zoude hebben kunnen veracht maken. Wel vestigden op hem de Portugezen het oog als op hunnen redder en vader, maar, althans zoo scheen het, hy bemoeide zich met niets meer of anders dan met de geneogens van den feestdich of met zyne jazthonden. Buiten zyn weten gebeurde er echter iets, hetwelk in Spanje tegen hem een groot wantrouwen moest wekken.

Gedrukt door den last van onmogelyk op te brengen schattingen, hadden de bewoners van Evora zich in volslagen opstand gesteld. Het volk had de Spaansche ambtenaren en wachten mishandeld, luide wraak geroepen over de dwingelandy der Regering, en openbaar deszelfs wenschen voor de herstelling van het Huis van Braganza aan den dag gelegd.

Olivarez, voor nog ernstiger gevolgen vreesende, was er op bedacht om den Hertog uit diens vaderland te verwyderen; uit naam des Konings deed hy hem het gouvernement van Milaan aanbieden, doch de Hertog verontschuldigde zich met zyne onkunde en met den slechten staat zynen gezondheid. Wel scheen de Minister deze verontschuldiging te laten geiden, doch zyn ontwerp, om zynen gevreesden vyand uit Portugal te verwyderen, gaf hy daarom niet op. Hiertoe gaf hem de opstand der Cataloniers, in het jaar 1633, gelegenheid. Hy schreef aan den Hertog, dat zyn meester, de Koning, hem genadig beval met den Portugeschen adel op te zitten, en met denzelven tegen de oproerlingen ten stryde te trekken.

De Hertog verontschuldigde zich nogmaals door het voorwendsel van geldgebrek, hetwelk hem deze kostbare toerusting onmogelyk maakte. "De Hertog," zeide daarop Olivarez, "was my altyd gevaarlyk. Thans begin ik hem voor zeer sum te houden en te vreezen."

Omstreeks dezen tyd naderde de Fransche vloot de Portugesche kusten, en de nood vereischte een Opper-Bevelhebber over de tot dekking der kusten bestemde troepen. Olivarez vond die in den persoon des Hertogs. Hy zond hem het patent, tevens met zulk eene ruime magt, dat het scheen als of men hem de regering in handen gaf. Intusschen bekam de Spaansche Admirant, Don Lopez Osorio, heimelyk bevel om met zyne vloot iedere zoodanige haven binnen te loopen, als by welke zich de Hertog mogt bevinden; aldaar hem aan boord te gast te noodigen en gevatkeelyk naar Spanje te voeren. Een storm, echter, verstrooide Osorio's vloot, en noodzaakte de nog geredde schepen naar Spanje terug te keeren,—des Ministers aanslag was verijdeld.—Zoo redde een toeval den Hertog van den hem zoo listiglyk gelegden valstrik.

Olivarez schreef eenen tweeden, uiterst verpligenden brief aan den Hertog, maakte hem het ongeluk der vloot bekend, en verzocht hem dringende uit naam des Konings, zich wel te willen belasten met alle de havens en grensvestingen in oogenschouw te nemen, en alle noodige verdedigingsmiddelen tegen eene vyandelyke landing in het werk te stellen. By dezen brief waren gevoegd veertig duizend dukaten, tot aanwerving van krygsvolk en andere noodige uitgaven. Edoch te gelyker tyd kregen alle Spaansche bevelhebbers in de vestingen en havens den gemeinen last, om den Hertog als het zonder opzien en in stilte geschieden kon, aan te houden en naar Spanje te doen opbrengen.

De al te groote vertrouwelykheid, vriendelykheid en dienstvaardigheid van den Minister kwamen den Hertog verdacht voor. Daar hy echter zich zoo hoog geëerd en met zulk eene schier onbepaalde magt bekleed zag, besloot hy zich ook daarvan te bedienen; hy aanvaardde het hem geboden opperbevelhebberschap. Nu eerst schynt hy hem de gedachte te zyn opgerezen, dat het hem mogelyk zyn konde de kroon zyns vaderlands te verkrygen, en hy nam zich voor daartoe den geschikten weg te zullen inslaan, indien slechts het geluk hem wilde begunstigen. Thans begon hy zyne magt uit te oefenen, zette staatsdienaren en ambtenaren aan en af, vervulde de voornaamste posten door brave Portugezen op wier getrouwheid hy kon staat maken. Hierdoor verijdelde hy des Ministers verwachtingen en ontwerpen. Talryk was des Hertogs gevolg, en hetzelfde bestond enkel en alleen uit vertrouwde lieden. Zonder dezen was hy nimmer te zien. Ten allen tyde verscheen

hy met alle de uiterlyke teekenen zynen waardigheid, en trok daardoor de oogen des volks tot zich. Waar hy zich ook vertoonde, gaf hy openlyk gehoor, stond ieder te woord, en spark met den geringsten even minzaam als met den voornaamsten. Strengelyk strafte hy der soldaten ongeregeldeheden, verhiel verdienstelyke krygslieden, begiftigde het volk, eerde den adel, beloofde en ondersteunde steeds onverwyld, en maakte met het Spaansche geld zich overal vrienden. Zóó verspreide hy rondom zich tevredenheid, overal zeggende men zyne tegenwoordigheid, en betreunde men zyn vertrek.

Des Hertogs vrienden vernamen en zagen dit alles met genoegen, en namen daaruit aanleiding om de gemoeederen der Portugesche vaderlanders te onderzoeken. Inzonderheid werd deze zaak ter harte genomen door des Hertogs Agent te Lissabon, Joan Pinto Rebeiro.—Deze was een ervaren, voorzigtig man, van beproefde trouw, in aanzien geëerd en by den adel zeer bekend en geacht. Hetzy de Hertog hem iets van zyne geheime wenschen aanvertrouwd hadde, hetzy hy geslapen genoeg was om die in zyn hart te lezen, genoeg, hy vormde het voornemen om, gelukte het den Hertog de kroon te verkrygen, alsdan zelf ook geen onaanzienlyk deel in de Regering zyns Vaderlands te verwerven, als waartoe hy zich bekwaam gevoelde. Ook vermoedde men, dat de bekende Kardinaal de Richelieu, in Frankryk, die by de omwenteling in Portugal almede eene magtvolle hand in het spel had, gezegden Rebeiro gekend en behoorlyk aangespoord hebbe, om Portugal's afval van Spanje te bewerken, waaraan hemzelven veel gelegen was.

Pinto stelde den, tot eenen veldtocht tegen de muitende Cataloniers nog kortelings opgeroepen Portugeschen adel, juist dien veldtocht als eene verbanning uit hun Vaderland, als eene hoogst gevaarlyke en bovendien met groote onkosten gepaarde verwydering voor. De burgers maakte hy opmerkzaam op hunnen door de Spanjaarden te gronde gerigten koophandel, op hunne armoede, op de geldzucht hunner beheerschers, en op de ellende des lands onder eene vreemde Regering.—De Geestelykheid bewees hy, hoezeer zy verdrukt werd; hy toonde hen aan, hoe de bisdommen aan vreemden weg geschonken, en zy, allengskens, van alle hoogte kerkelyke waardigheden ontzet of althans uitgesloten zouden worden. Op deze wyze wist hy de belangen van iederen stand tot zyne oogmerken zich ten nutte te maken, ten einde allen vereenigd daarheen te voeren, waar hy hem wenschte te zien. Hy won dus voor zich de tegen de Regering ontevreden gemoederen en bragt weldra eene aanzienlyke vergadering byeen, welke door den Aarts-Bischop van Lissabon, uit den Huize d'Acunha, als voorzitter werd bygevoond. De Spaansche Regering had hem, die zoo zeer by de Portugezen bemind als by de Spaanschen gehaat was, juist den Aarts-Bischop van Braga, gunsteling der Vice-Koningin, voorgetrokken; en dit derhalve veroorloofde hem, aan het bestuur der staatszaken deel te nemen. De overige edelen, die aan deze eerste vergadering persoonlijk deel namen, waren Don Miguel Almeida, een man van groote regtschapenheid en onverzoenlyken haat tegen de vyanden zyns vaderlands; Don Antonio d'Almeida, de beste vriend van den Aarts-Bischop; zyn zoon, Don Luis; zyn schoonzoon, Don Luis d'Acunha; de Opper-Jagermeester Mallo; Don George, zyn broeder; Don Pedro de Mendoza Fustado; Don Rodrigo de Soa; de Markies Tereira en nog eenige brave edelen, die besloten hadden hun vaderland van het dwangjok te bevryden.

Ter uitvoering van dit voornemen, verbond men zich plegtig door woord en eed. Men stelde zich voor, uit de edelen des lands eenen Koning te kiezen, en kwamen daartoe reeds eenigen hunner in aanmerking; door het beleid van den Aartsbischop en van Pinto viel echter de keuze op den Hertog van Braganza, wien Pinto dit schreef, tevens met verzoek zich als nu in persoon naar Lissabon te vervoegen.

De Hertog vertrok met een prachtig gevolg tot het bowerkatelligen der hem opgedragen taak, het in oogenschouw nemen der omliggende versterkte plaatsen, en begaf zich vervolgens naar Lissabon, alwaar hy by de Vice-Koningin een bezoek aflegde.

Zyn inrogt in deze stad geleek eene triumphale intrede. Luide openbaarde zich 's volks vreugdebetoon en geestdrift, zelfs in zoodanige mate, dat de Hertog gereden vond, terstond wederom de stad te verlaten, ten einde de Spanjaarden geen argwaan te doen opraken; hy begaf zich naar Almeida, alwaar den 12den October 1640 de tweede vergadering der misnoegden werd gehouden, die intusschen hun getal nog door eenige aanzienlyke leden hadden vermeerderd.

(Het vervolg hierna.)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.